

- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 305 της 15.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Bernhard Rintisch κατά Klaus Eder

(Υπόθεση C-553/11) (¹)

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α' — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Χρήση υπό μορφή η οποία διαφέρει σε σημεία που δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος και η οποία έχει καταχωρισθεί, αυτή καθαυτή, ως σήμα — Χρονικά αποτελέσματα απόφασης)

(2012/C 399/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bernhard Rintisch

κατά

Klaus Eder

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Έννοια της «χρήσεως του σήματος» — Εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας η χρήση του σήματος υπό μορφή διαφορετική από εκείνη με την οποία έχει καταχωρισθεί θεωρείται επίσης ως χρήση ενός καταχωρισμένου σήματος υπό την προϋπόθεση ότι η διαφορά δεν μεταβάλλει τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος — Καταχώριση σήματος με σκοπό τη διασφάλιση ή την επέκταση του πεδίου προστασίας άλλου καταχωρισμένου σήματος — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Μεταστροφή της νομολογίας και εφαρμογή της επί πραγματικών περιστατικών που είχαν ήδη τελεστεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της απόφασης

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αποκλείει τη δυνατότητα του δικαιούχου ενός σήματος να προβάλει, προκειμένου να αποδείξει τη χρήση του σήματος υπό την

έννοια της εν λόγω διατάξεως, ότι χρησιμοποίησε το σήμα του υπό μορφή η οποία διαφέρει από εκείνη με την οποία το σήμα έχει καταχωρισθεί, χωρίς όμως η εν λόγω διαφοροποίηση να μεταβάλλει τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος και παρά το γεγονός ότι η διαφορετική αυτή μορφή έχει επίσης καταχωρισθεί, αυτή καθαυτή, ως σήμα.

- 2) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει μια ερμηνεία της εθνικής διατάξεως για τη μεταφορά του εν λόγω άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο α', στην εσωτερική έννομη τάξη υπό την έννοια ότι η τελευταία αυτή διάταξη δεν έχει εφαρμογή σε «επικουρικό» σήμα του οποίου η καταχώριση σκοπεί αποκλειστικώς στη διασφάλιση ή την επέκταση του πεδίου προστασίας άλλου σήματος, καταχωρισθέντος υπό τη μορφή με την οποία χρησιμοποιείται.

(¹) ΕΕ C 80 της 17.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Maria Kozak κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Υπόθεση C-557/11) (¹)

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδική ρύθμιση για τα πρακτορεία ταξιδιών — Παροχή υπηρεσίας μεταφοράς από πρακτορείο ταξιδιών που ενεργεί στο όνομά του — Έννοια του όρου «ενιαία παροχή» — Άρθρο 98 — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ)

(2012/C 399/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maria Kozak

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Naczelny Sąd Administracyjny — Ερμηνεία των άρθρων 306 έως 310, καθώς και του άρθρου 98, σε συνδυασμό με την παράγραφο 5 του παραρτήματος III, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Πεδίο εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος φορολογήσεως των πρακτορείων ταξιδιών — Μη εφαρμογή του μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ, ο οποίος ισχύει για τις υπηρεσίες μεταφοράς, στην περίπτωση παροχής υπηρεσιών μεταφοράς εκ μέρους πρακτορείου ταξιδιών ενεργούντος στο όνομά του στο πλαίσιο σύνθετης παροχής ταξιδιωτικών υπηρεσιών — Νομικός χαρακτηρισμός ως ενιαίας παροχής

Διατακτικό

Τα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι, όταν στο πλαίσιο τουριστικής υπηρεσίας παρεχόμενης σε ταξιδιώτη έναντι κατ' αποκοπήν αντιτίμου, η οποία φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, το πρακτορείο ταξιδιών παρέχει στον ταξιδιώτη, με ίδια μέσα, υπηρεσία μεταφοράς η οποία αποτελεί μέρος της εν λόγω τουριστικής υπηρεσίας, η παροχή της υπηρεσίας αυτής φορολογείται με το κοινό σύστημα του φόρου προστιθέμενης αξίας, ιδίως όσον αφορά τον φορολογικό συντελεστή, και όχι με το ειδικό καθεστώς του φόρου προστιθέμενης αξίας που ισχύει για τις πράξεις των πρακτορείων ταξιδιών. Σύμφωνα με το άρθρο 98 της οδηγίας αυτής, εφόσον τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει μειωμένο συντελεστή για τις υπηρεσίες μεταφοράς, η παροχή της προαναφερθείσας υπηρεσίας φορολογείται με τον συντελεστή αυτόν.

(¹) EE C 25 της 28.1.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2012 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Anssi Ketelä

(Υπόθεση C-592/11) (¹)

[Γεωργία — Κανονισμοί (ΕΚ) 1698/2005 και 1974/2006 — Ενίσχυση εγκαταστάσεως νέων γεωργών — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εγκατάσταση ατόμου για πρώτη φορά σε γεωργική εκμετάλλευση ως αρχηγού εκμεταλλεύσεως — Προϋποθέσεις εφαρμογής όταν η εγκατάσταση πραγματοποιήθηκε μέσω νομικού προσώπου]

(2012/C 399/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Anssi Ketelä

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (EE L 277, σ. 1) και του άρθρου 13, παράγραφοι 4 και 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1974/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 (EE L 368, σ. 15) — Προϋποθέσεις χορηγήσεως ενισχύσεως για την εγκατάσταση νέων γεωργών — Εγκατάσταση για πρώτη φορά σε γεωργική εκμετάλλευση με την ιδιότητα του αρχηγού της εκμεταλλεύσεως — Ενίσχυση εγκαταστάσεως χορηγούμενη σε φυσικό πρόσωπο βάσει της κτήσεως οικογενειακού αγροκτήματος — Διακοπή της καταβολής της ενισχύσεως με την αιτιολογία ότι ο δικαιούχος της ενισχύσεως ήταν προηγούμενος μειοψηφικός μέτοχος και γενικός διευθυντής μετοχικής εταιρίας ασχολούμενης ιδίως με τη χοιροτροφία

Διατακτικό

Το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), έχει την έννοια ότι η προϋπόθεση που θέτει η διάταξη αυτή κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος πρέπει να εγκαθίσταται για πρώτη φορά σε γεωργική εκμετάλλευση «ως αρχηγός εκμεταλλεύσεως» συνεπάγεται, σε μια κατάσταση όπου το εν λόγω άτομο εγκαθίσταται μέσω κεφαλαιουχικής εταιρίας, ότι αυτό ασκεί ουσιαστικό και διαρκή έλεγχο τόσο επί της γεωργικής εκμεταλλεύσεως όσο και επί της διαχειρίσεως της εκμεταλλεύσεως αυτής.

Καίτοι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν συγκεκριμένα τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται ο χαρακτηρισμός ενός αιτούντος ενίσχυση ως «αρχηγού εκμεταλλεύσεως», εντούτοις τούτο ισχύει υπό την επιφύλαξη ότι οι προϋποθέσεις αυτές δεν υπερβαίνουν το πλαίσιο το οποίο σκοπεύουν να διευκρινίσουν και αποβλέπουν, επομένως, στο πλαίσιο των σκοπών τους οποίους επιδιώκει ο κανονισμός 1698/2005, στο να εξασφαλίσουν ότι ο ως άνω αιτών ασκεί ουσιαστικό και διαρκή έλεγχο τόσο επί της γεωργικής εκμεταλλεύσεως όσο και επί της διαχειρίσεως αυτής. Ικανοποιούν τις σχετικές απαιτήσεις εθνικές διατάξεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη καθόσον προβλέπουν ότι, όταν ο νέος γεωργός εγκαθίσταται μέσω νομικού προσώπου, η χορήγηση της ενισχύσεως εξαρτάται ιδίως από την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει εξουσία λήψεως αποφάσεων στο πλαίσιο του νομικού αυτού προσώπου, πράγμα το οποίο απαιτεί να διαθέτει το άτομο αυτό άνω του ημίσεος των μετοχών του νομικού προσώπου και οι μετοχές αυτές να αντιπροσωπεύουν άνω του ημίσεος των δικαιωμάτων ψήφου.

(¹) EE C 49 της 18.2.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Φεβρουαρίου 2012 ο Stefan Städter κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 16 Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-532/11, Stefan Städter κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-102/12 P)

(2012/C 399/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Stefan Städter (εκπρόσωπος: M.C. Kerber, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως με διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2012 και καταδίκασε τον ανααιρεσιόντα στα δικαστικά του έξοδα.